

ljubav pripravlja se tudi ona na odhod domú, in zapustiti me hoče, prepiraje se z manoj in psovaje me.... Bojim se, da si zaslepljena reva goji gada v nedrijih, ki jo danes ali jutri v srce piči.... Bog hotel, da krivo sodim.... Kadar se deklici vrnete k domu, imej posebni pozor na potuhnjeno in zvito Judito; če ne, bodo njene napačnosti poslednjič še Tebe samega iz grada pognale.... Ljuboslavi odpušcam; — omamljena in zapeljana je od prilizevanja in krasote Juditine. Zdravstvuj! Tvoja Te ljubijoča sestra

J. Svakevičeva“.

(Dalje prihodnjič.)

Dopisi.

Z gornjega Krasa. — ? (*Žalostno pogozdevanje Krasa.*) Uže lansko leto smo po „Novicah“ štev. 52. vprašali: kam da gré ovih 10.000 gold., koji so iz državne kase v pomoč pogozdevanja Krasa odmerjeni? Na to vprašanje nismo niti po „Novicah“, niti po družih časopisih do danes še odgovora dobili. Čudno! — A dan danes imamo drugo, še bolj važno, pa za nas žalostno vprašanje do naše visoke vlade, osobito pa do tržaške deželne vlade in njenega inšpektorja staviti: ali je namreč imenovani vladi in Scharnaglnu znano: kaj dela gosenica, ktera se po naše góbovnik (Schwamm-spinner, Liparis dispar) imenuje? Ali jej je znano, kako ta „Spinner“ uže več let Kras pogozduje? Ako to gospodom pri zeleni mizi ni še znano, je naše mnenje že davno opravičeno, da ti gospodje za naše materijalno dobro malo ali celó nič ne skrbijo ter da jim za pogozdevanje naših goličav čisto nič mar ni. Zato se drzemo zahtevati od naše vlade, da se pošlje inšpekcija, ktera je iz našega plačana, na prepričanje, da je imenovani „Spinner“ vse naše hrastovje in cerovino v zimsko obleko djal,*) in tudi uže čez sadno drevje planil. Če bi se pa sl. inšpekciji uže ne ljubilo do nas daljnih priti, naj se na svoje proti hribom tržaške okolice obrnjeno okno z dalnogledom potrudí, a videla bo, da je „Schwammspinner“ tudi tam uže skoraj po vseh drevesih svoje delo dovršil. Da ni inšpekcija za pogozdevanje Krasa v Trstu do sedaj še tega zla spazila, to se nam prav nič čudno ne zdi, kajti uže pri njenem rojstvu smo večkrat javno izrekli, da se nam ne dopada in da ni za naš Kras. Imenovani mrčes uže nekoliko let po doljnem Krasu škodo dela, lansko leto je tam vse drevje obril, potem so pa meseca kimovca njegovi metulji pri priložnem vetru k nam prifrfrali in toliko te gnjusobe zaplodili, da se bojimo, da je ta gnjusoba, razen tega, da nam sčasoma vse naše drevje pokončati utegne, tudi v obziru zdravja škodljiva. Po poti, koder drevje na-nje visí, more človek cele grešče te gnjusobe na levo in desno s palico odbiti in vkljub temu vendar še polno glavo in polna pleča te grdobe naleze. Ako se razširjanje tega mrčesa kar najbolj mogoče in kmalu ne ustavi, kar se pri dobri volji postavodajstva lahko zgodi, planejo njegovi metulji od nas na Pivko in v senožeška Brda, kjer je še nekaj hrastovja, in potem bode tudi ipavska dolina trpela. Pogozdevanje Krasa ima kakor vse kaže, čudno osodo: tržaški deželni vladi ni zato dosti ali nič mar, ljubljanska vlada pa od druge strani pogubljivo individualno*) razdeljstvo soseskinih gozdov dovoljuje, kar v popolni pogin kmetijstva po celem Krasu peljá. Al ni vse to resnega presodka vredno?

*) To isto toži v 50. listu „Triglava“ gosp. Schollmayr iz lastnega prepričanja na poti v Gorico. Vred.

*) O tem, kakor smo že rekli, so si žalibog! misli še zeló navskriž. Treba, da bi se škoda razdelitve med posamezne lastnike kraške na drobno po posestvih dokazala. Vred.

Iz Poddrage 27. junija. (*Naš kraj. Naše gospodarstvo in nektare želje o njem. Naša zastava.*) Poddraška vas slovi menda po vsej naši dolini in še dalje, to pa zarad tega, ker je v njej res mnogo premožnih kmetov; nekaj pa tudi zarad tega, ker ima precej ugoden položaj. Vas stoji ravno v sredi med poljem in mejami tako, da ni prav daleč v mejo hoditi po steljo, drva in les za trte; pa tudi s polja se pridelki brez velicega truda izpeljejo. Okoli in okoli vasi raste trta, nekaj po njivah, druge pa po nogradih. Tudi zarad tega, ker Poddražani mnogo vina pridelujejo, se šteje naša vas med prve. Že imé Poddraga naznanja, da vas stoji ravno pod mejo (dragami*), v katerih izvira neusahljivi studenec, ki oskrbuje leto za letom Poddražane s potrebno vodo za perilo in ljubo živinico. Menda ravno to je naše prednamce nagnilo, da so se tukaj naselili. Res neprecenljive vrednosti je omenjeni potok za našo vas; ker le on, kdor vode nima, vé jo po vrednosti ceniti. — Pa ravno ta potok jemlje tudi leto za letom vaščanom neprecenjene vrednosti, kajti vsa gnojnica, rekel bi iz cele vasi, se v njega izteka; vas šteje nad 100 hišnih števil, — koliko je tedaj vredna voda od vseh teh gnojišč? — Kdor je že poddraško polje prekoračil, videl je, da je zeló obširno ter da se vsako leto veliko sená prideluje na njem; al ko bi omenjena gnojnica na polje se odcejala, za gotovo se sme reči, da bi bilo na leto za 2 tretjini več sená nego do sedaj, — kolika vrednost tedaj, ki pa v zgubo gré! Ni nemogoče ne, da se omenjena voda na polje izpelje; mnogo bi res to stalo, pa tudi resnica je, da bi bili vsi stroški obilo povrnjeni. Da bi se pa to doseglo, morala bi biti sloga in edinost. Več gospodarjev sem že slišal reči: da bi se to doseglo, ako bi se en majhen hribček „Gorica“ prekopal. Pa tudi niže na polju bi se voda lahko iz potoka izpeljala, ako bi se za-njo naredil primeren kanal ali vodotoč, po katerem bi se voda o takem času izpuščala, kadar bi bila najbolj gosta, to se primeri po dolgi suši, kadar naliv dežja pride. Morebiti, da bodo zanamci bolj na to gledali, kar Bog daj! — Za drevjerejo so se nekteri dobro vneli, in to je prav; da bi imeli dosti murbovih dreves, ne bi bilo treba toliko skakanja zavoljo perja, kakor ga je letos bilo; koliko drevje koristi, ni moč preračunati, za potrebni les, za sadje, za steljo, za senco in za drugo; in koliko bi še le za našo dolino hasnilo, ako bi bila z drevjem obraščena — zarad silovite burje! Kmetovalci! Le drevje, le drevje sadite, kar je največ mogoče! Čem bolj bode naša dolina z drevjem obraščena, tem bolj bo burja moč zgubljala, in tudi suša bode manj pritiskala. — Naj vrh tega še eno reč omenim, in to je bendima ali trgatav grozdja. Bi li ne bilo bolj prav, da ne bi se vse grozdje ob enem času trgalo? Pri nas gledajo gospodarji sploh, kdaj je grozdje v plantah zrelo; med tem pa jim že po nogradih pod zlo gré; saj je vendar nespametno z dobrim slabega čakati; saj vendar ne bo nobeden z zreliimi figami (smokvami) zelenih čakal, da bi sezorile in bi potem vse na enkrat pobral. Iz tega sledí, da naj bi se zrelo grozdje pred drugim trgalo. S tem pa ne trdim, da je moja misel najmodrejša; naj tedaj to reč drugi bolj umni vinorejci presodijo. — Naj še konečno pristavljam, da tudi naša čitalniška zastava je bila na Vižmarskem taboru s tribarvenimi trakovi in z vencem od ljubljanskih vrlih Slovenk obdarjena; za to ljubav se v imenu vseh čitalničarjev vrlim Ljubljankam srčno zahvaljujem.

Ivan Jamšek.

*) Zato je bolj prav pisati: Poddraga mesto Podraga.

Iz Črnomlja 24. junija. *) — Tudi nam novi čas ne siplje rožic na pot ustavno, temveč pa čujemo in vidimo žandarjev. Včeraj zvečer so fantje naši po starodavni navadi na vrhu v sadeži kres kurili; obilo se jih je ondi zbralo, peli so, z možnarji strelali in se pomenkovali v narodovih šegah in navadah ter so prav veseli bili. Al proti polnoči pridejo žandarji, — vendar ker ni bilo treba nikjer redú in mirú delati, za ktere so naši fantje sami skrbeli, so odlazili kmalu in mi smo jim vošili lahko noč. Iz tega vidite, da naš c. k. okrajni glavár grof Chorinsky, nekdanji učenec v pisarnici našega gosp. Pajka, v vsem posnema mojstra svojega. Da bi le ta dva moža oba tudi v vsem razumela, da ne živimo več v časih absolutizma! — Naš pošteni gosp. Kolbezen mora tudi grenjke požirati in nedolžen mnoga obrekovanja trpeti; po sili hočejo, da on denar daje ljudem, da jim vino kupuje — čemu pa? tega ne vé nihče. Naši ljudje imajo sami zaslužen denar, da si lahko kupico vina kupijo, in g. Kolbezen ni tako denaren mož, da bi ga trosil po svetu! „Pa — ga iz Ljubljane dobiva!“ pravijo ovaduhi. Dozdaj žalibog! še nismo nikjer in nikoli slišali, da Ljubljančanje kujejo na nas deželane denar; saj bi menda sami radi, da bi ga jim mi iz hrvaške granice gori poslali. Če pa Ljubljančanje! imate res novcev veliko, pošljite nam jih, da bomo bolje živinico gleštali, mašine kupili za poljedelstvo itd.

Iz Predoselj nad Kranjem 2. julija. — Spolnujem le dolžnost, da se sl. c. k. kmetijski družbi za blagovoljno mi podeljenih 20 gold. s pohvalnim pismom presrečno zahvaljujem. S to zahvalnico naznanjam pa tudi, da smo do sedaj sto dva in trideset tisoč pet sto in šestdeset (132.560) glogovih belinov (belih metuljev) pokončali. Ni jih veliko več videti, pa kateri so še, so tako plašni, da se koj v višavo podajo, ako se jim človek bliža. — Videti je pa po sadunosnem drevju, po peresih, veliko zastavljenih rumenih jajčic, iz katerih se na solncu sredi julija izlezejo gosenice. Nosijo mi otroci peresa, na katerih so taka gosenčina jajčica, pošli pa jih potarejo, da se bolj privadijo jih tudi doma pokončevati. Perja so že nanegli blizo en jerbas. Poleg tega pa opomnim tudi to, da otroci ne smejo na drevje lesti, da kdo doli ne pade in se ne poškoduje. Kolikor jih pa pri tleh vidijo in doseči morejo, jih smejo natrgati in v šolo prinesiti. Če jih jim pa stariši po drevju oberó in natrgajo, da mi jih več prinesó, me toliko bolj razveselé, ker to kaže, da se tudi drugi tega dela poprijemajo in veliko še ne izvaljenih gosenic pokončajo. **) Bog daj, bi se tudi v naši domovini kmalu vzajemno poprijeli koristnega dela, kakor se to po drugih deželah že godi!

Jan. Sajè, učitelj.

Iz Ljubljane. (V seji glavnega odbora družbe kmetijske), ki je bila 4. dan t. m., so se med drugimi obravnavale sledeče važnejše reči. Dr. Bleiweis je poročal, da je gospod minister kmetijstva grof Potocki zopet blagovolil družbi zagotoviti 300 gld. za premije takim kmetom, ki si po poduku kmetijske družbe napravijo dobra gnojnišča; ta poduk se bo očitno naznanil in takrat tudi povedalo, na koliko premij se bode razdelilo omenjenih 300 gold.; dalje je gospod minister družbi poslal 600 gold., iz katerih naj se stipendije naredé, da grejo pripravniki kranjski mladenči letos se na Moravsko umnega izdelovanja prediva učiti; drugo leto hoče minister več podpore dati, da

grejo v Belgijo; — vrh tega je družba dobila še 800 gold. za povzdigo sadje- in vinoreje, 500 gold. pa jej je zagotovljenih za izdelek kmetijske statistike kranjske. Kako se bojo vsi ti denarji obrnili, bode določil pomnoženi odbor; danes pa je bilo sklenjeno, zahvaliti se sl. ministerstvu za blagovoljno denarno podporo, v enacih delih izurjenega gosp. Schollmajer-a pa naznaniti ministerstvu, da bo po načrtu izdelal statistiko. — Na priporočilo ministerstva kmetijstva bode družba iz severne Amerike po c. k. konsulatu naročila si 10 funtov semena nove rastline, ki se imenuje Ramie (Böhmeria tenacissima), iz ktere se dela predivo tako lepo, da je platno lepše kot iz navadnega našega prediva in se sveti kot svila. Ker so po popisu tej rastlini naši kraji s srednjo gorkoto in rahlo pešeno zemljo prav pripravniki, željno pričakujemo semena, da se skusi tudi pri nas ta rastlina, kateri ne škoduje ne deževno vreme ne suša, in enkrat vsejana več let raste. — Na željo začas. predstojnika podružnice senožeške gosp. Zeléna, da bi se c. kr. deželni vladi vložila prošnja za prepoved individualne (osebne) delitve gozdov, je bilo sklenjeno, gosp. Zelénu naročiti, naj bi prav na drobno popisal škodo take delitve v kraških gozdih. — Za ustanovo na spomin sl. Pabsta bode po predlogu gosp. Pregeljna kmet. družba darovala 20 gold. — Prošnja županije železniške, naj bi se v Selski dolini napravila štacija ces. žebcev, je rešil odbor tako, da krepko zagovarja potrebo te štacije pri dež. vladi. — Ker družba kmetijska v Gorici ni dala družbi naši dovoljne pomoči na roke, kako bi se mogli na Kranjskem pridelati kokoni lahko spečati, je dr. Bleiweis opomnil, da je silna in nujna potreba, da družba najde pot, kako bi naši svilorejci lahko spečali svoj mali ali veliki pridelek; ako se jim ne odpré taka pot kmalu, bojo zgubili veselje do sviloreje, ktere so se zadnja leta prav živo poprijeli. Na to se vname živa debata, ktere so se udeležili gospodje Peter Kozler, dr. Orel, Lasnik, Schollmayr in Jož. Debevec, čigar predlog je naposled obveljal: naj se namreč voli odsek (Kozler, dr. Bleiweis, dr. Orel, Schollmayr in Lasnik), ki prevdari, kako bi se na akcije napravila predilnica v Ljubljani za domačo svilo. — Kako si ministerstvo kmetijstva res na vso moč prizadeva povzdigniti kmetijstvo v vseh razdelkih, kaže uam tudi to, da je z oklicem 17. rožnika razpisalo premije za svilorejce v cesarstvu našem in sicer premije velike: po 400, 300, 200, 100 in 5 cekinov. Odbor je sklenil, da se ves razpis naznani svilorejcem po časnikih.

— 6 gospodov bogoslovcev je v nedeljo popoldne naredilo na vrtu kmetijske družbe preskušnje iz sadje-, murbo- in sviloreje s prav dobrim uspehom; gosp. Prijatelj je tudi že dobro izurjen v mikroskopičnih preiskavah. Tudi še trije gosp. preparandi so iz murbo- in sviloreje naredili preskušnje.

— Od gosp. Ant. Nedveda je 12. delo Offeratorium (Benedic anima mea Domino) za samospev z orgljami ali fisharmoniko prišlo ravnokar na svitlo; cena mu je 40 kr.

— Dolga pravda je tedaj končana: v Senožeče in Kostanjevico pridete c. k. sodniji spet nazaj.

— Huzarji, ki so po jančji in vevški dogodbi prišli mir delat v okolico ljubljansko, so šli spet nazaj, ker niso nikjer nič nemira našli in so se sami čudili, čemu da so prišli.

— (Kako dunajski časnik „Vaterland“ v 182. listu naše šolske inšpektorje klasificira.) „Razun gosp. Močnika, Raktelja in Böhma — pravi — ki so znani kot zelo iskreni učitelji, vsi drugi niso izvrstni izvedenci (Fachmänner). Ali se more to morebiti od grajščaka

*) Zakasnjeno in zato nekoliko okrajšano.

Vred.

**) Pohvalite, gosp. Sajè, tudi v imenu „Novic“ pridne svoje šolarčke in njihove umne stariše, da, z Vami združeni, pa sebi na korist, se tako marljivo vojskujejo s sovražnikom, ki nam pokončuje sadje in poljske pridelke.

Vred.

reči, ki ima le to zaslugo, da je pridno hodil šolske preskušnje poslušat? on je prijatelj šolstva, a izvedenec ni. Ali je izvedenec oni gospod, ki pri prvi svoji inšpekciji še tega ni vedel, kaj in koliko se uči v prvem razredu, in je v 3. razredu govoril o „halbvergangene Zeit“, čeravno že blizu 15 let v šoli ne rabijo več tega izraza, in kateremu manjka priljudno obnašanje do otrok tako, da so deklice v glavni dekliški šoli, ko je izpraševal, pred njim se tresle kakor pred bavlavom? Neki drug teh malo spretnih izvedencev je bil pred malo leti od visocega gospoda priporočan njegovemu predstojniku, naj ima potrpljenje z njim, zato, ker je včasih enmalo prismuknjen; vendar je isti visoki gospod mu zdaj pripomogel do časti šolskega inšpektorja. Neka druga bistra glava ni mogla na navadna vprašanja pri učiteljskih konferencah odgovora dati; da bi pa ta mož vendar ktero zadel, ker si je domišljeval, da je prvak med vsemi, je skrivé vzel izdelano nalogo svojega soseda in po tej naredil svojo; znal pa se je tadanjemu šolskemu nadzorniku dobro prilizniti in po tej poti je slovel za enega najboljših učencov, čeravno je kot izvedenec „tabula rasa“. Taka je tudi z nekim drugim teh gospodov; ko je glas počil, da je izvoljen za inšpektorja, so vsi sosedni učitelji vskliknili: a to ni mogoče! — Britko bi bilo za našo deželo in za naš narod, ako bi ne imeli boljših učiteljev kakor so ti inšpektorji, in čuditi se moramo vladi, da je prezrla toliko izvrstnih in skušenih učiteljev in šolske inšpektorate z malo izjemami izročila manj sposobnim osebam.“

— (*Kolosalno tatvino čez 3000 gold.*) so k sreči prestregli še v zadnji uri, ko se je imel tat posloviti od štacune. Gospodarjev hlapec, pometaje štacuno v špitalskih ulicah, predno se je imela po razprodanem blagu zapreti, je po naključbi zadel pod štelazami na zaboj, v katerem je bil skrit kos platna, ki je odkril potem veliko tatvino v denarji in blagu nad 3000 gold. doprinešeno v 5 mesecih. Plahi tat je sprva hotel tajiti, al kmalu je razodel — zaklad svojih dolgih prstov, ki se je povrnil lastniku; ali je pa to, kar se je dobilo že v tuji hiši, tudi že vse, bode preiskava kazala. Ta človek je nemšk turnar, ki je bil tudi na Jančjem. Zakaj „Laibacherica“ in „Tagbl.“, ki stakneta sicer vsako nerodno bolho, ne zinita ne besedice o tej tatvini, ki je šla iz ust do ust po mestu, to pač ugame vsak sam lahko.

— (*Skrb za ljubljanske Slovence*) gosp. Pajka je tako velika, da, zvedši, da gré kaka družbica na deželo, pošlje kar žandarje in služabnike na tisti kraj. Tako je bilo spet v nedeljo popoldne na Igu. Mi gosp. Pajku za gotovo moremo povedati, da taka „skrb“ ljudi bolj draži kakor miri.

— (*Poberki iz časnikov.*) Dunajskemu časniku „Wanderer“ se iz Ljubljane piše, da se tū snuje med „mladoslovenci“ demokratično društvo, ki bode v združbi z mariborskim slov. političnim društvom pobijalo neliberalne namene Bleiweis-Costove in pa klerikalne vpljive. Graška „Tagespošta“ in po njej „Laibacherica“ ste brž slavo zapeli „demokratom ljubljansko-mariborskim“, rekši, da z njimi se bode dala pametna beseda govoriti. Pravijo, da je g. Germovnik spustil to časnikarsko raco na bajer „Wandererjev“, od kodar je brž letela v močvirje „Tagesp.“ in „Laib.“ — Grof Anton Auersperg (Anastazij Grün) je pisal te dni delavcem v Berolin pismo, v katerem roko, ki jo nemški sever podaja nemškemu jugu, srčno stiskuje, ter med drugim v tem pismu pravi, danikdar ne bo vgasnila v njem vera do tiste nerazrušljive skupnosti, v katero se preje ali pozneje zediniti mora to,

kar nerazločljivo skupaj gre in kar na vso moč skupaj tišči. — Ko bi pač kak Slovenec enako pismo pisal delavcem v Moskvo, kako bi kričali: panslavizem! zarota! hochverrath! itd. Dvalizem je res vstvaril dva vatla. — Kako pogačo hočejo Nemci péči Slovanom, temu očitna priča je spet list dunajske „N. fr. Presse“ od 1. julija, ki pravi: „Ravnopravnost narodov, vzajemno spoštovanje pravic, bratovstvo itd.: so v teoriji (besedi) res lepe reči, al v djnanji peljó v pogubo Nemčije“. In v istem listu beremo svét: „V politiki je boljše krivico delati, kakor komu drugo lice nastavljati.“ Čujte Slovani take glasove v nemškem listu, ki je z vlado v ozki zvezi! Ali niso to glasi judovskih pisarjev, ki Avstrijo v pogubo tirajo? — Nič surovejši kot judovski listi te baže, je pa dunajski soldaški list, kateremu je ime „Wehrzeitung“, ki je o jančji in vevški dogodbi tako predrzno, tako neumno in surovo pisal in gnojá nakídal na slovenski narod toliko, da — ako bi pisac tega sestavka organ bil armadi avstrijski — bi obupati morali nad Avstrijo! — Hvala Bogu! da so vendar tudi drugi nemški časniki, katerim se gnjusi tako časnikarstvo. Tako dunajska „Sonn- und Montagszeitg.“ piše: „Avstrijsko vladno časopisje je tako hlapčevsko kakor nobeno drugo na svetu. Laž, prevara, hinavstvo in surovost, to so lastnosti tistega časopisja, za katero daje vlada iz davkov na leto več kot pol milijona gold. Mi obžalujemo grehe vladine, a zaničujemo stanje njenega časopisja, ktera le demoralizuje in pomaga gnjilobo političnega življenja še množiti.“ Po pravici praša „Slov. Nar.“, kaj pravi „Laibacherica“ in „Tagblatt“ k temu popisu?

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

V nedeljo začnete delegacije na Dunaji zborovati, 60 poslancev iz državnega zbora dunajskega in 60 tudi iz ogerskega, čeravno moramo mi plačati 70, Ogri pa le 30 od sto. Ogerski zbor se je jel sam sebe zelo gristi zarad novih pravosodnih naredeb; tudi med Deakovci je razpor. Minister pravosodja hoče odstopiti. Čedalje bolj se kaže tū in unkraj Litave, da toliko hvalisana nova éra že pojemlje. Nove volitve deželnih poslancev na Českem in prihodnje postopanje Poljakov: to ste dve v Avstriji zdaj najvažnejše reči, ki bote razsodile osodo decemberske sisteme.

Žitna cena

v Kranji 5. julija 1869.

Vagán pšenice 5 fl. 10. — rži 3 fl. 30. — ječmena — fl. —. — ovs 2 fl. 20. — soršice 3 fl. 56. — ajde 3 fl. 50. — prosa 2 fl. 65. — krompirja — fl. —. — fižola 3 fl. 52.

Žitna cena

v Ljubljani 3. julija 1869.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 60 — banaške 4 fl. 90. — turšice 2 fl. 90. — soršice 3 fl. 26. — rži 2 fl. 70. — ječmena 2 fl. 40. — prosa 2 fl. 40. — ajde 2 fl. 60. — ovs 2 fl. — — Krompir 1 fl. 50.

Kursi na Dunaji 5. julija.

5% metaliki 62 fl. 55 kr. Ažijo srebra 121 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 70 fl. 60 kr. Cekini 5 fl. 93 kr.

Loterijne srečke:

V Gradcu } 3. julija 1869: 36. 86. 67. 19. 80.
na Dunaji } 18. 48. 54. 14. 83.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 17. julija.